Logika cyfrowa

Wykład 7: liczniki, moduły sparametryzowane, generowanie

Marek Materzok

Moduły sparametryzowane i

generowanie

Moduły sparametryzowane

Współdzielenie kodu w przypadku wykorzystania modułów o zbliżonej budowie.

Przykładowo, zamiast poniższego kodu:

```
module mux2_1bit(output o, input a, b, s);
    assign o = s ? a : b;
endmodule
module mux2_2bit(output [1:0] o, input [1:0] a, b, input s);
    assign o = s ? a : b;
endmodule
Można napisać:
module mux2\#(parameter N=1)
    (output [N-1:0] o, input [N-1:0] a, b, input s);
    assign o = s ? a : b:
endmodule
```

Moduł sparametryzowany z pętlą

```
Sparametryzowany enkoder priorytetowy:
module prio_encoder#(parameter N = 2)(
    output [N-1:0] o,
    input \lceil 2**N-1:0 \rceil i
);
    integer k;
    always_comb begin
         o = N'bx:
        for (k = 0; k < 2**N; k = k + 1)
             if (i[k]) o = k:
    end
endmodule
```

Moduł sparametryzowany z pętlą

Sparametryzowany dekoder używający instrukcji pętli:

```
module decoder#(parameter N = 2)(
     output \lceil 2**N-1:0 \rceil o.
    input [N-1:0] i
     integer k;
     always_comb begin
         0 = 0:
         for (k = 0; k < 2**N; k = k + 1)
              if (i == k) \circ \lceil k \rceil = 1:
     end
endmodule
```

Sumator jednobitowy

```
module halfadder(
    output o, c,
    input a, b,
);
    assign o = a ^ b;
    assign c = a & b;
endmodule
```

```
module fulladder(
    output o, co,
    input a, b, c
);
    logic t, c1, c2;
    halfadder hal(t, c1, a, b);
    halfadder ha2(o, c2, t, c);
    assign co = c1 \mid c2;
endmodule
```

Sumator czterobitowy

```
module adder4(
    output [3:0] o, output c4,
    input [3:0] a, b, input c0
);
    logic c1, c2, c3;
    fulladder fa1(o[0], c1, a[0], b[0], c0);
    fulladder fa2(o[1], c2, a[1], b[1], c1);
    fulladder fa3(o[2], c3, a[2], b[2], c2):
    fulladder fa4(o[3], c4, a[3], b[3], c3);
endmodule
```

Sumator n-bitowy – z generowaniem

```
module adder#(parameter W = 4) (
    output [W-1:0] o, output cn,
    input [W-1:0] a, b, input c0
);
    logic [W:0] c;
    assign c[0] = c0;
    assign cn = c[W];
    genvar i;
    for (i = 0; i < W; i = i+1)
        fulladder fa1(o[i], c[i+1], a[i], b[i], c[i]);
endmodule
```

Alternatywne rozwiązanie

```
module adder#(parameter W = 4) (
    output [W-1:0] o, output cn,
    input [W-1:0] a, b, input c0
);
    logic [W:0] c;
    assign c[0] = c0;
    assign cn = c[W];
    fulladder#(W) fa(o, c[1:+W], a, b, c[0:+W]);
endmodule
```

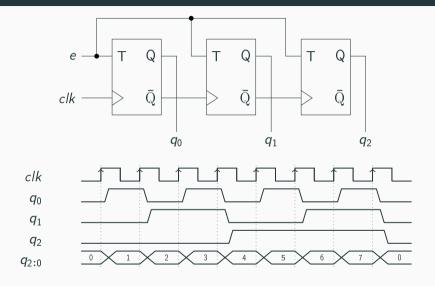
Instrukcja pętli a pętla generująca

Podobna składnia, różne działanie:

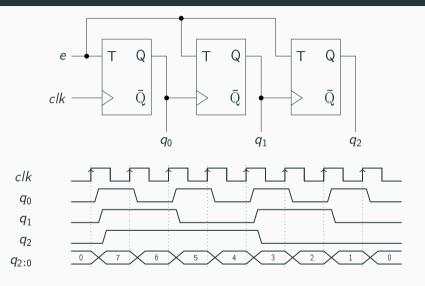
instrukcja pętli	pętla generująca	
jest instrukcją	generuje bloki	
w pętli instrukcja	kcja w pętli blok (np. always, assign) lub	
	instancja modułu	
zmienna integer	zmienna genvar	
użycie w blokach always	olokach always użycie w module, nie w blokach	
syntezowana po generowaniu	syntezowana przed blokami	

Liczniki

Licznik asynchroniczny

Licznik asynchroniczny liczący w tył

Licznik asynchroniczny – model bramkowy

```
module tff(output q, nq, input t, clk, nrst);
    logic ns, nr, ns1, nr1, j, k;
   nand n1(ns, clk, j), n2(nr, clk, k), n3(q, ns, nq),
         n4(nq, nr, q, nrst), n5(ns1, !clk, t, nq),
        n6(nr1, !clk, t, q), n7(j, ns1, k), n8(k, nr1, j, nrst);
endmodule
module asyncht#(parameter N = 3)(output [N-1:0] q, input en, clk, nrst);
    genvar n;
    logic [N-1:-1] ng:
    assign nq[-1] = clk;
   for (n = 0; n < N; n = n + 1)
        tff tf(q[n], nq[n], en, nq[n-1], nrst);
endmodule
```

Licznik synchroniczny – wprowadzenie

Wada licznika asynchronicznego: opóźnienia po zboczu zegara

Cel: zmiana wszystkich bitów w tym samym czasie

Licznik synchroniczny – wprowadzenie

Wada licznika asynchronicznego: opóźnienia po zboczu zegara

Cel: zmiana wszystkich bitów w tym samym czasie

n	q_2	q_1	q_0
0	0	0	0
1	0	0	1
2	0	1	0
3	0	1	1
4	1	0	0
5	1	0	1
6	1	1	0
7	1	1	1
8	0	0	0

Licznik synchroniczny – wprowadzenie

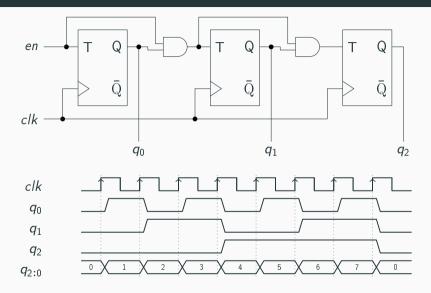
Wada licznika asynchronicznego: opóźnienia po zboczu zegara

Cel: zmiana wszystkich bitów w tym samym czasie

n	q_2	q_1	q_0
0	0	0	0
1	0	0	1
2	0	1	0
3	0	1	1
4	1	0	0
5	1	0	1
6	1	1	0
7	1	1	1
8	0	0	0

$$T_0 = e$$
 $T_1 = eq_0$
 $T_2 = eq_0q_1$

Licznik synchroniczny

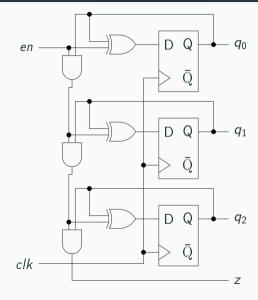
Licznik synchroniczny – model bramkowy

```
module tff(output q, nq, input t, clk, nrst);
    logic ns, nr, ns1, nr1, j, k;
    nand n1(ns, clk, j), n2(nr, clk, k), n3(q, ns, nq),
         n4(nq, nr, q, nrst), n5(ns1, !clk, t, nq),
         n6(nr1, !clk, t, q), n7(j, ns1, k), n8(k, nr1, j, nrst);
endmodule
module syncnt#(parameter N = 3)(output [N-1:0] q, input en, clk, nrst);
    genvar n;
    logic [N-1:0] t:
    assign t = \{q[1] \& t[1], q[0] \& t[0], en\};
    for (n = 0; n < N; n = n + 1)
        tff tf(.q(q[n]), .t(t[n]), .clk(clk), .nrst(nrst));
endmodule
```

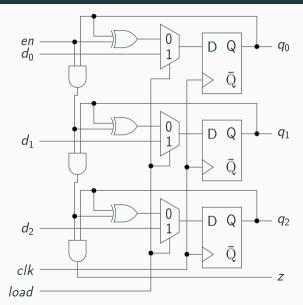
Porównanie liczników

```
module cnts(output [2:0] q1, q2, input en, clk, nrst);
    asyncht c1(q1, en, clk, nrst);
    syncht c2(q2, en, clk, nrst);
endmodule
 Liczniki asynchroniczne
                                     Liczniki synchroniczne
         przerzutników
                       wyzwalane
                                     Zegary przerzutników połaczone rów-
 Zegarv
                                     nolegle
 przez wyjścia innych przerzutników
 Wyjścia zmieniają się w różnych cza- Wyjścia zmieniają się jednocześnie
 sach
```

Licznik synchroniczny używający przerzutników D

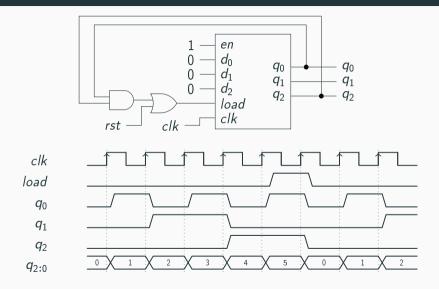
Licznik z ładowaniem równoległym

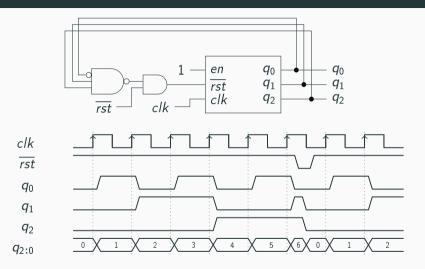
Licznik z ładowaniem równoległym – model bramkowy

```
module dff(output q, input clk, d);
    logic r, s, nr, ns, q;
    nand gq(q, nr, nq), gnq(nq, ns, q), gr(nr, clk, r),
        gs(ns, nr, clk, s), gr1(r, nr, s), gs1(s, ns, d);
endmodule
module syncnt_load#(parameter N = 3)(
    output [N-1:0] q, input [N-1:0] d,
    input en, clk, load
    genvar n;
    logic [N-1:0] t;
    assign t = \{q[1] \& t[1], q[0] \& t[0], en\};
    for (n = 0; n < N; n = n + 1)
        dff df(q[n], clk, load ? d[n] : q[n] ^ t[n]);
endmodule
```

Licznik modulo – synchroniczny reset

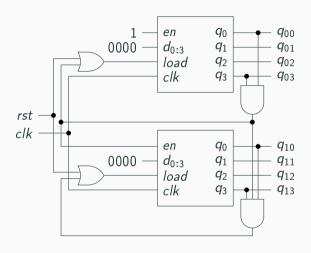
Licznik modulo – asynchroniczny reset

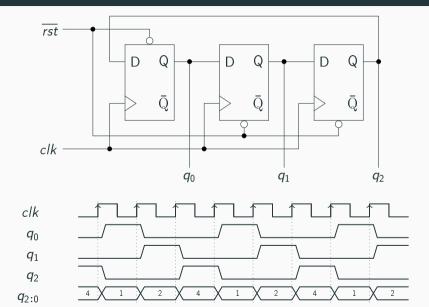
Uwaga na glitche!

Liczniki modulo

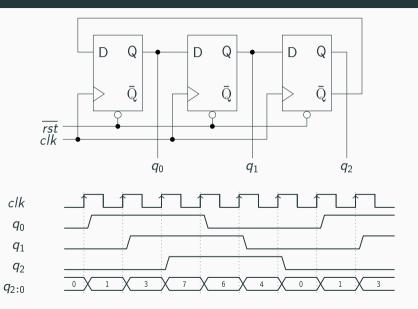
Licznik BCD

Licznik pierścieniowy

Licznik Johnsona

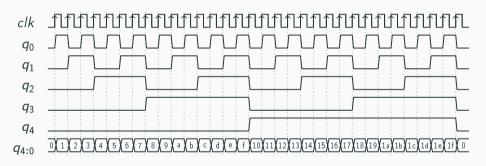
Uwaga na koniec

- Liczniki przedstawione na dzisiejszym wykładzie były projektowane w sposób intuicyjny.
- Na dalszych wykładach zostaną pokazane metody, którymi można konstruować liczniki (i inne układy ze stanem) w sposób usystematyzowany.

Zastosowania liczników

Spowalnianie sygnału zegarowego

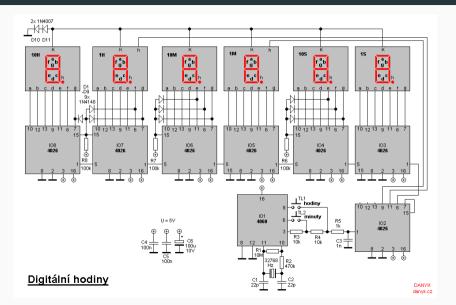
Każdy stopień licznika redukuje częstotliwość zegara dwukrotnie:

Zegarek kwarcowy

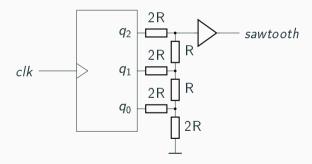
- Kwarc zegarkowy: $32768 \text{ Hz} = 2^{15} \text{ Hz}$
- Licznikiem 14-bitowym (układ 4060) generujemy 2 Hz (sygnał dwukropka)
- 1-bitowym licznikiem redukujemy do 1 Hz
- Licznikami BCD liczymy sekundy, dziesiątki sekund, minuty, dziesiątki minut, godziny, dziesiątki godzin
- Odpowiednim dekoderem sterujemy wyświetlaczami 7-segmentowymi (układ 4026 integruje dekoder z licznikiem BCD)
- Układy resetu zapewniają liczenie modulo dla sekund, minut i godzin

Zegarek kwarcowy

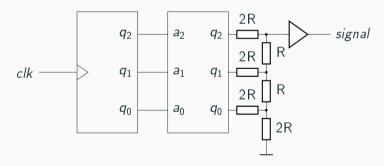
Generator sygnału piłokształtnego

- Wartość licznika może sterować przetwornikiem cyfrowo-analogowym (DAC digital to analog converter).
- Prostym przetwornikiem DAC jest tzw. drabinka R-2R.

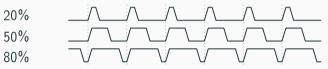
Generator sygnału o dowolnym kształcie

- Wartość licznika może być użyta jako adres w pamięci ROM.
   (O pamięciach będzie więcej na kolejnych wykładach.)
- Pamięć może przechowywać dowolny sygnał (np. melodyjkę od kartki elektronicznej).

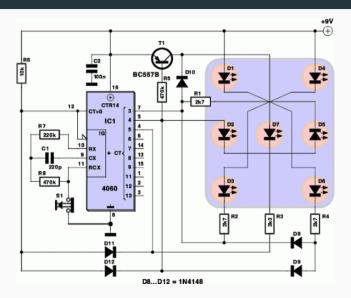
Generator PWM

 Sygnał PWM (Pulse Width Modulation) – sygnał prostokątny o stałej częstotliwości, ale zmiennym wypełnieniu:

- Używany m.in. do: zmiany jasności diod LED, sterowania silnikami
- Sposób generowania: układ licznika + układ porównujący

Elektroniczna kostka do gry

____

Układy asynchroniczne i

synchroniczne

Rodzaje układów sekwencyjnych

Układy ze stanem (sekwencyjne) dzielą się na dwa główne rodzaje:

- asynchroniczne i
- synchroniczne.

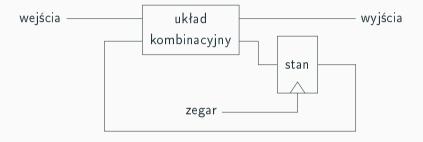
Układy asynchroniczne

- Przerzutniki są wyzwalane sygnałem pochodzącym z dowolnego źródła (w tym z zewnętrznego źrodła lub sygnałów danych).
- Przykład liczniki asynchroniczne: zegar bitu n+1 pochodzi z n-tego bitu.
- Zalety:
  - Mogą być mniejsze i efektywniejsze od układów synchronicznych.
- Wady:
  - Mogą być podatne na glitche.
  - Mogą być podatne na wyścigi czasowe oraz naruszenia timingów (czasów ustalania i podtrzymania).
  - W związku z powyższymi: trudno zapewnić niezawodność.

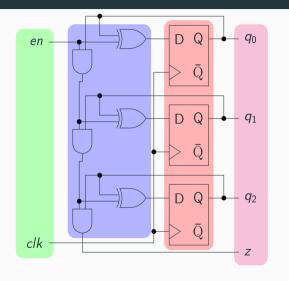
Układy synchroniczne

- Przerzutniki są wyzwalane wspólnym sygnałem zegarowym.
- Forma dyscypliny projektowej.
- Przykład liczniki synchroniczne: wszystkie bity wyzwalane jednym sygnałem.
- Zalety:
  - Prosty model czasu stan w cyklu n+1 zależy tylko od stanu w cyklu n oraz wejść.
  - Odporność na glitche istotny tylko stan sygnału blisko zbocza zegara.
  - Prosta analiza timingów.
- Wady:
  - Koszt synchronizacji gdy składowe układu mają ścieżki różnej długości, część układu "nudzi się".
- W dalszej części wykładu będziemy zajmować się tylko układami synchronicznymi!

Budowa układu synchronicznego

Licznik synchroniczny jako układ synchroniczny

- wejścia
- układ kombinacyjny
- stan
- wyjścia

Analiza timingu układu synchronicznego

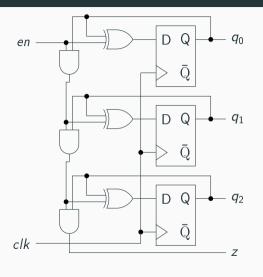
Aby układ synchroniczny działał poprawnie, musi być spełniona nierówność:

$$\frac{1}{f_{clk}} = T_{clk} > t_p + t_{crit} + t_{su}$$

Gdzie:

- f_{clk} częstotliwość sygnału zegara
- $\bullet$ T_{clk} okres sygnału zegara
- ullet t_p czas propagacji przerzutnika
- ullet t_{crit} ścieżka krytyczna układu kombinacyjnego
- ullet t_{su} czas ustalania przerzutnika

Analiza timingu układu synchronicznego – przykład

Przyjmijmy, że:

•
$$t_p^{\text{dff}} = 44 \, \text{ns}$$

•
$$t_p^{\text{and}} = 23 \, \text{ns}$$

•
$$t_p^{xor} = 30 \, \text{ns}$$

•
$$t_{su}^{dff} = 20 \text{ ns}$$

Minimalny okres licznika:

$$T_{clk} > t_p^{\text{dff}} + 2t_p^{\text{and}} + t_p^{\text{xor}} + t_{su}^{dff} = 140 \text{ ns}$$

Maksymalny zegar:

$$f_{clk} < T_{clk}^{-1} \approx 7 \,\mathrm{MHz}$$